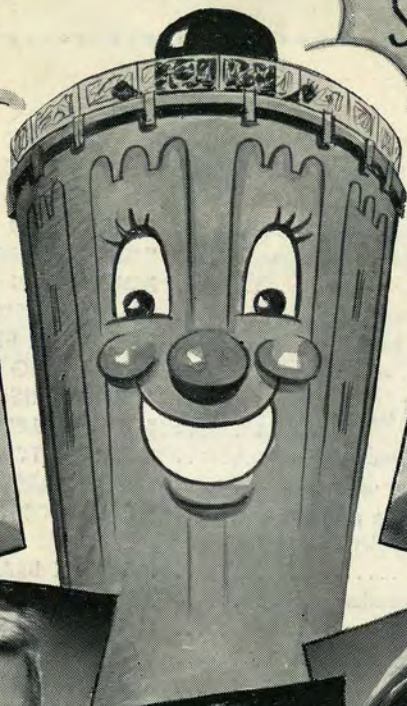

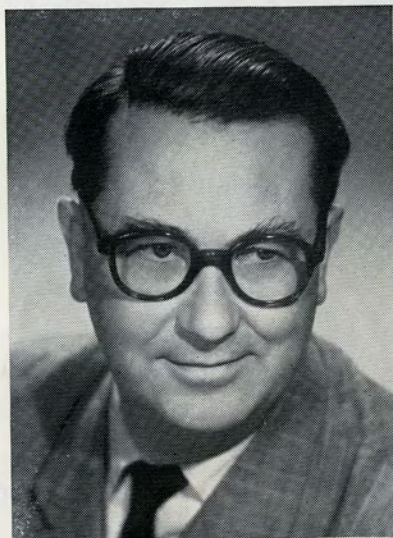
Saga Studio
præsenterer

DET VAR PÅ RUNDETAARN

De medvirkende

Hans Ramløse, musiker **DIRCH PASSER**
Poul Jensen, musiker **OVE SPROGØE**
Fru Hambro, deres værtinde **CLARA ØSTØ**
Viggo Hartsen, landsrettsagfører .. **KJELD PETERSEN**
Hans kone, Kirsten **BODIL STEEN**
Hans svigermor, fru Holm **LILI HEGLUND**
Hans store kærlighed **CHEVROLET BEL AIR**
Ellen Hald, enkefrue **KAREN BERG**
Johanne } hendes døtre { **ANNE-MARIE JUHL**
Grete } **BODIL MILLER**
Aage F. I. Duus, detektiv **OLE MONTY**
Lasse Larsen, sæsonarbejder **BUSTER LARSEN**
Rengørings- og garderobekone **SIGRID HORNE-RASMUSSEN**
Indehaver af detektivbureauet
„Argus“ **MOGENS BRANDT**
Dame i finanshovedkassen **ASTA HAGEN**
Grosserer Hejresen **MISKOW MAKWARTH**
Elisabeth, hans kone **VIVI SVENDSEN**
Isbilchauffør **POUL HAGEN**
En stemme **SEJR VOLMER-SØRENSEN**

Instruktør
POUL BANG

præsenterer

Det var paa Rundetaarn

Manuskript og drejebog:

JOHN OLSEN

Dialogbearbejdelse:

PAUL SARAÜW

Instruktion:

POUL BANG

Musik:

SVEN GYLDMARK

Sangtekster:

VICTOR SKAARUP

Fotografi:

AAGE WILTRUP — Ass.: CHR. JENSEN

Tone:

GEORG JENSEN — JON BRANNER

Dekorationer:

OTTO LUND — JØRGEN KROGH

Instruktørass.:

SOLVEIG ERSGAARD

Klipning:

EDITH NIELSEN

Make up:

EDITH BONDE

Teknik:

JOHAN ANKERSTJERNE A/S

Produktion:

Produktionsledelse:

POUL BANG

Udlejning:

Chevrolet Bel Air
venligst udlånt af
General Motors.

Det var paa Rundetaarn

Det hele begynder så uskyldigt en sommer-søndag morgen, mens solen skinner fra en skyfri himmel.

Enkefru Hald sender sine to unge tyveårige døtre på cykel- og badetur til Nordsjælland.

Hr. landsretssagfører Hartsen, der i parantes bemærket ejes af en meget jaloux og krigerisk kone, skal tilkøre sin nyerhvervede Chevrolet på en længere tur. — Hans hustru kan ikke komme med, fordi hendes mor fejrer fødselsdag. — Dette sætter hende i krigshumør fra morgenstunden, i hvert fald indtil hr. Hartsen lover at hente hende hos fødselsdagsbarnet kl. 3 præcis og drikke chokolade med. —

Så er der to musikere, Hans Ramløse og Poul Jensen, som skal tilbringe den dejlige søndag morgen på deres arbejdsplads, restaurant „Rundetaarn“ — for at prøve nye numre ved musikprøve. —

Endelig er der sæsonarbejder og vagabond, Lasse Larsen på tur for at finde passende objekter, der kan snydes, — rulles — eller på anden måde gøres i penge. —

Derpå kører søndagen og historien. — Medens de to unge piger er ude at bade et sted ved Hornbæk plantage, — stjæler Lasse deres cykler, tasker, frokostpakker og tøj — alt — for at gøre det i penge. — Han tager cyklerne tillige med de andre tyvekoster med toget til København. — På vejen ransager han taskerne for penge, og i den ene finder han desuden en præmieobligation, — som han — ved tilfældighedernes og skæbnens spil — sælger til de to musikere. Lasse kender ikke musikerne, mere end musikerne kender Lasse, — ingen af dem har nogensinde set hinanden — eller handlet sammen. —

De to unge piger, der har mistet deres tøj og cykler, beder den første den bedste bilist, de møder, om at måtte køre med til København, — og dette er uheldigvis vor ven, landsretssagfører Hartsen, med den strenge hustru. Han får de to unge piger op i vognen, klædt nødtørftigt i bade-dragter.

Uheldet vil, at fru landsretssagfører Hartsen ser sin mand i forbifarten — på vej til sin mors fødselsdag. — Resultatet heraf er, at hr. Hartsen, da han kommer hjem, må stå for den frygteligste gardinprædiken, nogen mand nogensinde har oplevet. Det ender naturligvis med, at fru Hartsen forlader bord og seng og flytter hjem til sin mor.

Restaurant „Rundetaarn“ er ikke noget kedeligt sted. — Her danses jitterbug og swing, — her er liv og glade dage — og en aften, eller rettere en tidlig nat læser Hans Ramløse i en aftenavis den glædelige meddelelse, at han og venen Poul, der hver har indbetalt halvdelen ved obligationens køb, — har vundet den stor gevinst — eller i kroner og øre: 200.000,00 stærke. —

Vi lader glemselens slør glide beskyttende ned over de optrin og de fester, der fandt sted i restaurant „Rundetaarn“ den nat.

Stor var sorgen i det lille hjem hos familien Hald, da pigerne opdagede, at den seddel, de havde ejet, var udkommet med trækningens største gevinst — de kendte nummeret, fordi det var Johannes fødselsdags tal. Hun var født den 29. i 9. 1936 — hvilket altså gav nr. 2991-936.

Efter lange forhandlinger, mor og døtre imellem, blev det besluttet at henvende sig i finanshovedkassen og der forklare hele sagens sammenhæng samt anmode om, at kassen ville nægte udbetaling, når tyven meldte sig.

Det kunne finanshovedkassen imidlertid ikke indlade sig på, fordi en præmieobligation er et ihændehaverpapir — hvilket vil sige, at den, som kommer med obligationen, får den udbetalt, medmindre nogen anden kan bevise, at han ikke er den rette indehaver. — Det kunne søstrene Hald ikke, — men de fik dog kasserersken til at love at meddele dem telefonisk, når nogen kom med obligationen — samt udsætte udbetalingen nogle dage, således at de kunne få den chance måske at skaffe vidner på deres ejendomsret.

På den måde fik de to unge piger, som i deres kval havde søgt landsretssagfører Hartsens juridiske assistance — adressen på de to musikere.

Men, — der var en anden stærkt interesseret person, — det var vagabonden Lasse, som havde haft obligationen og sit livs største chance mellem hænderne — og nu så lykken passere sin dør forbi. —

Sådan er i korte træk forholdene den dag, de unge piger har udset sig til at forsøge at få deres tabte ejendom tilbage. — Det er søndag — og foran Rundetaarn træffer pigerne de to musikere, — ikke tilfældigt, — for de har udpønsat en plan.

Hvad der sker på Rundetaarn kan ikke fortælles, det må ses.

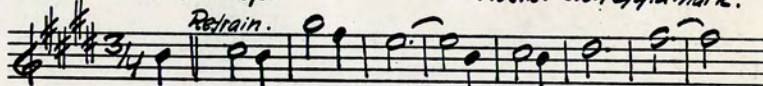

DET VAR PAA RUNDETAARN

Synges af Ove Sprogøe og Dirch Passer

Tekst: Victor Skaarup.

Musik: Sven Gyldmark.

Sprogøe: Der er en kæmpe, som rager så højt og så stolt
op imod skyen.
Over tre hundrede år har den holdt
vagt ved vor dejlige by:

Refrain:

Passer og Sprogøe: Det var på Rundetaarn, jeg fandt min lykke,
mit hjerte hamred' højt det sidste stykke.
Jeg troede først, det var
den stejle turs besværlighed,
så gik det op for mig,
det var af bare kærlighed.
Vi stod og kigged' ned på byens vrimmel,
så smilede du til mig — og jeg blev svimmel.
På søndag, når vi to igen ta'r ud en tur, så går'n
op i det kære, gamle Rundetaarn.

Original-grammofonoptagelse fra filmen fås på PHILIPS P 55067 H
med Sven Gyldmark og hans tonefilmsorkester.

★ ★ ★

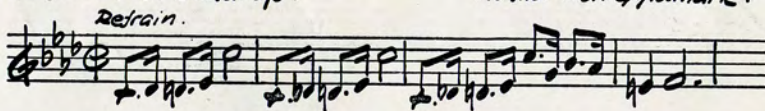
WILL YOU GIVE ME LOVE — ?

(Vil du gi' mig lov — ?)

Synges af Ove Sprogøe og Dirch Passer

Tekst: Victor Skaarup.

Musik: Sven Gyldmark.

Passer: Mit stakkels hjerte trænger
til kærlighed —

Sprogøe: Du er ikke rigtig klog.
Man synger kun refræner på am'rikansk,
det er hele verdens sprog:

Refrain:

Sprogøe: Will you give me love?
Passer: Vil du gi' mig lov?
Sprogøe: Darling, you'll be mine to-night in heaven
Passer: I haven.
Sprogøe: Here you see the skies —
Passer: Her'r din sidste skejs.
Sprogøe: Life will be so beautiful at seven
Passer: For Sæven.
Sprogøe: Happiness us somewhere is calling.
Passer: Har de næsten sommervejr i Kolding?
Sprogøe: Will you give me love?
Passer: Vil du gi' mig lov?
Sprogøe: Come in my garden
Passer: Kom ind me' garden.
Sprogøe: This is our honeymoon.
Passer: Honningmund.

Original-grammofonoptagelse fra filmen fås på PHILIPS P 55068 H
med Sven Gyldmark og hans tonefilmsorkester.

Alle 4 original-grammofonoptagelser fås også på EP-45 omdr. PHILIPS 421 155 PE.

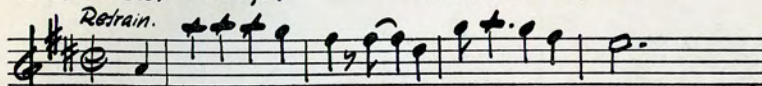
Noderne udsendes af IMUDICO A/S.

„DEN HÆNGER I MIT ØRE — “

Synges af Ove Sprogøe og Dirch Passer

Tekst: Victor Skaarup.

Musik: Sven Gyldmark.

Passer: Jeg ka' godt li' go' musik,
det ka' gør' mig no'et så kvik,
men i dag er jeg som en klud,
for en schlager slog mig ud.
Ligemeget hvor jeg går hen,
er der no'n, der spiller den
— første gang var den ganske sød,
men nu har den gjort mig blød:

Refrain:

Passer og Sprogøe: Den hænger i mit øre
den pokkers melodi,
den lyder i et køre,
den summer som en bi.
Jeg fik den ind i ho'det i aftes klokken ni,
og før jeg helt forstod'et, så sang jeg med, fordi
den hænger i mit øre, den pokkers melodi.

Original-grammofonoptagelse fra filmen fås på PHILIPS P 55068 H
med Sven Gyldmark og hans tonefilmsorkester.

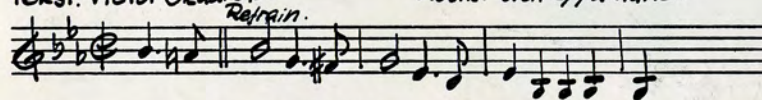
★ ★ ★

VOGNEN OG MIG

Synges af Kjeld Petersen.

Tekst: Victor Skaarup.

Musik: Sven Gyldmark.

Jeg er forelsket —
jeg er faldet for en lækker bil,
allersidste stil,
sikke en profil.
Kom så, min egen,
vi skal ha' den første søndagstur
ud ad landevejen,
farvel til byens bur:

Refrain:

Fri i da',
herligt vejr,
søde pi'er i solskinsklæ'r.
Gi'en sang, du lille stær,
syng for vognen og mig.
Syd og nord,
øst og vest,
ude er der allerbedst
når den friske sommerblæst
kysser vognen og mig.
Jeg ku' danse her bag rattet
lige op til Kattegattet.
Hvem ka' være kold og fattet,
når det hele er så rart.
Dejlig vej,
godt med plads.
Sku' man gi' den mere gas?
Nej — nu er det li' tilpas,
hvisker vognen til mig.

Original-grammofonoptagelse fra filmen fås på PHILIPS P 55067 H
med Sven Gyldmark og hans tonefilmsorkester.

Saga Studio
præsenterer

**DET VAR PÅ
RUNDETAARN**